

[Bindslev.]

et Brud paa den hidtil fulgte Udviklingslinie. Ganske vist søger man at dække sig under en gammel Lovbestemmelse fra 1861, der fastsætter, at der i denne Fart kun skal være een Styrmand foruden Skibsføreren, men man tør vel nok antyde, at der siden 1861 er foregaaet en saadan Udvikling, at denne gamle Bestemmelse for længst er distanceret. Man lukker ganske Øjnene for den Kendsgerning, at Skibstyperne er undergaaet en stor Udvikling i den Tid, baade med Hensyn til Størrelse og Fart. Færgerne medfører nu ofte 1 000—1 500 Passagerer og en Gods- og Postmængde, der tilsammen andrager uhyre Værdier. Og dermed lægges der et tilsvarende Ansvar paa Skibsføreren og Styrmændenes Skuldre. Jeg vil med andre Ord rejse en Kritik af denne Foranstaltning og simpelt hen spørge, om den Ordning, der indføres, er forsvarlig med Hensyn til Skibenes og Passagerernes Sikkerhed.

Den almindelige Passager, der gaar om Bord i en af vore Færger, har ikke nogen videre Føling med Omfanget af det Arbejde, som paahviler Skibsofficererne, men der er een Ting, som Passagererne i ganske særlig Grad er interesserede i, og det er, at Sikkerheden er uanfægtet. Jeg antager, at f. Eks. de Passagerer, der overføres med Sovevognene, ofte spørger sig selv, om der nu iagttages den tilstrækkelige Paapasselighed af det Mandskab og de Førere, under hvis Ledelse Arbejdet udføres, naar Vognene føres over og fastsurre, eller om man ikke risikerer at vaagne op i Færd med at gaa til Bunds — hvis man overhovedet vaagner i et saadant Øjeblik. Man kan naturligvis nok smile ad denne Tanke, men det er ikke desmindre en Tanke, som har sin overordentlig store Betydning. Der maa hos det almindelige Publikum være en aldeles uomtvistelig Tryghed til Stede, naar de færdes med Statsbanernes Færger, og her maa man da navnlig tage Hensyn til Navigation under vanskelige Forhold — det er jo navnlig ved disse Lejligheder, der kræves det ekstraordinære. Der er jo et Utal af Opgaver, som paahviler Skibsofficererne, jeg skal nævne saadanne som Betjening af Radiopejleapparatet eller det Arbejde, der kræves i de Tilfælde, da man skal udsætte en Baad, det er jo ikke saa tidt, det sker, men netop i de Tilfælde er det ofte Spørgsmaalet om Liv, det gælder. Det hænder jo, at en Passager falder over Bord eller selv springer over Bord, og det Apparat, der da skal sættes i Scene, maa virke aldeles omgaaende, maa virke i Løbet af ganske faa Minutter, i Løbet af 2—3 Minutter. For

at der overhovedet kan være Tale om at redde den paagældendes Liv, er det nødvendigt, at der er en Officer, som ved, hvorledes det hele skal foregaa, og som kan tage Ledelsen. Ved Vognes Overførelse er der Tale om en hurtig Placering og en forsvarlig Fastsurring, Officeren har ogsaa sit Arbejde at gøre under Billetteringen, derunder en Kontrol med den Del af Billetteringen, der nu udføres af en Matros, altsaa med andre Ord med Billetregnskabet, der er et ikke ringe skriftligt Arbejde forenet med det at være Styrmand om Bord paa en af vore Færger. Det er da ganske klart, at Skibsføreren, Kaptajnen, under alle Forhold maa være til Raadighed og netop til Stede, hvor hans Nærværelse kræves, det gælder almindelig Inspektion, det gælder i Tilfælde af Klager, Bilæggelse af Stridigheder, Konferencer, f. Eks. med Medlemmer af dette høje Ting eller af Landstinget, Konferencer med Embedsmænd eller andre, der ønsker Oplysninger om Forholdene om Bord. Det gælder f. Eks. ved Indløbet i Færgelejerne, der altid er det vanskelige Punkt ved Færgeoverfarten, at der altid bør være en Styrmand paa Broen hos Kaptajnen, indtil Færgeren er standset, og en i Færgens Forende ved Klappens Nedfiring og for at regulere Færdsele i Land af Passagerer, Biler, Cyklister, Motorecyklister o. s. v., ved hvilken Lejlighed der ofte kræves overordentlig megen Myndighed fra den paagældende Officers Side.

Jeg har her ganske kortfattet nævnt de Omraader, hvor Skibsofficerernes Arbejde ligger, og det, jeg navnlig har villet fremhæve, og som jeg særlig tror har Offentlighedens Interesse, er Spørgsmaalet om det forsvarlige. Jeg vil da gerne stille den højtærede Minister for offentlige Arbejder det Spørgsmaal: om man i de Planer, som man er ved at føre ud i Livet, har den tilstrækkelig betryggende Sikkerhed for Passagererne ved Overfarterne for Øje, og i øvrigt, hvorledes man vil begrunde det, som man her tænker at gennemføre.

Formanden: Jeg ser ikke, at der i det foreliggende Forslag er foreslaaet nogen Indskrænkning i Antallet af Styrmand. Jeg mener derfor, at det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, ikke kan komme til Forhandling under Forslag til Normeringslov, og jeg skal derfor advare ærede Medlemmer mod at fortsætte Debatten herom.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg skal om dette Spørgsmaal oplyse, at Foranledningen til den trufne Be-